

Samling af Afgørelser

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 13. november 2019 – Hamed og Omar

(Forenede sager C-540/17 og C-541/17)¹

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse – direktiv 2013/32/EU – artikel 33, stk. 2, litra a) – myndighederne i en medlemsstats afvisning af en asylansøgning som følge af, at der tidligere er blevet indrømmet flygtningestatus i en anden medlemsstat – artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – reel og påvist risiko for at blive genstand for umenneskelig eller nedværdigende behandling – levevilkårene i denne anden medlemsstat for personer med flygtningestatus«

Grundlæggende rettigheder – forbud mod tortur og mod umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf – rækkevidde – systemiske mangler efter afslutningen af proceduren for tildeling af international beskyttelse i en medlemsstat som følge af levevilkårene for personer med en sådan beskyttelsesstatus – myndighederne i en medlemsstats afvisning af en asylansøgning som følge af, at der tidligere er blevet indrømmet flygtningestatus i en anden medlemsstat – betingelser – vurdering af, hvorvidt der foreligger reelle mangler – kriterier – krav, at der foreligger en situation med alvorlige materielle afsavn

[Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, art. 4; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32, art. 33, stk. 2, litra a)]

(jf. præmis 34-43 samt konkl.)

Konklusion

Artikel 33, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en medlemsstat udøver den ved bestemmelsen fastsatte beføjelse til at afvise en ansøgning om international beskyttelse med den begrundelse, at en anden medlemsstat allerede har indrømmet ansøgeren flygtningestatus, når de forventelige levevilkår, som ansøgeren vil leve under i sin egenskab af person med den nævnte status i denne anden medlemsstat, udsætter den pågældende for en alvorlig risiko for at blive underkastet umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

¹ – EUT C 402 af 27.11.2017.